

HÖGSKOLAN FÖR SCEN OCH MUSIK

FRÅN NOLL TILL FÖRESTÄLLNING

Ett utforskande arbete kring skapandet av ett musikdramatiskt verk

Otto Falk

Självständigt arbete (examensarbete)

15 högskolepoäng

Konstnärligt kandidatprogram i musikal

Högskolan för scen och musik, Göteborgs universitet

Termin 6 År 2023

Författare: *Otto Falk*

Arbetets titel: *Från noll till föreställning - Ett utforskande arbete kring skapandet av ett musikdramatiskt verk.*

Arbetets titel på engelska: *From zero to show - An exploration of the creative process in creating a work for the stage.*

Handledare: Universitetslektor *Victoria Brattström*

Examinator: Universitetslektor *Göran Gademan*

Sammanfattning

Undersökandet har varit kring hur skapandet av musikdramatiska låtar kan gå till och hur de låtarna sen blev till en föreställning. Det har varit ett grupparbete bestående av tre personer där det mesta av skapandet har skett på distans. Varje person har fått komma med sin idé till låtarna och på det sättet har vi tagit fram 12 stycken låtar där alla mer eller mindre har gjort ungefär en tredje del av varje låt. Låtarna har sedan satts ihop till en berättelse som redovisades i form av en föreställning på skolan. Vi har även intervjuat tre personer om deras skaparprocesser och hur den kan se ut för dem.

Upptäckter jag gjort är att det inte bara finns ett sätt att skapa musikdramatiska låtar på utan det gäller att hitta ett lustfyllt sätt där kreativiteten får mycket plats att blomma ut. Något som jag också kommit fram till är att som i vilket annat arbete krävs det att man avsätter tid för nå resultat. Oavsett förkunskaper kan man komma långt med skapandet av låtar så länge man avsätter just tid för skapandet.

Nyckelord

Kreativitet, skapande, process, föreställning, dramatisk musik, kreativitet, grupparbete.

Innehållsförteckning

FRÅN NOLL TILL FÖRESTÄLLNING.....	1
1. Inledning.....	5
1.1 Bakgrund.....	6
1.2 Övergripande studie.....	7
1.4 Syfte och frågeställning.....	7
2. En beskrivning av den praktiska skapandeprocessen i tre faser från startpunkt till färdigt manus.....	8
2.1 Fas 1: Det fria skapandet.....	8
2.1.1 Skapandet innan hösten.....	8
2.1.2 Starten på det gemensamma skapandet.....	10
2.1.3 Intervjuer.....	10
2.1.4 Skapandet i grupp.....	12
2.2 Fas 2: Skapandet emot ett tydligare mål.....	18
2.2.1 Mot det sceniska verket.....	18
2.2.2 Intervju.....	21
2.2.3 Situationer, plats och spelstil tar form.....	23
2.3 Fas 3: Skapandet utifrån ett bestämt tema.....	24
2.3.1 Mot ett färdigt manus.....	24
2.3.2 Skapande av karaktärer.....	26
2.3.3 Övergångar.....	29
3. Några upptäckter och slutsatser utifrån min frågeställning.....	32
3.1 Vad lärde jag mig?.....	33
3.1.1 Vad lärde jag mig om konstnärligt samarbete?.....	34
3.1.2 Vad tar jag med mig till framtida projekt?.....	34
3.1.3 Vad lärde jag mig om min roll och funktion i detta sammanhang?.....	35
3.1.4 Vad fungerade för mig?.....	35
3.2 Diskussion.....	35
3.2.1 Reflektion över metod och tillvägagångssätt.....	35
3.2.2 Reflektion utifrån hur skrivprocessen påverkade repetitionsperiod och föreställningen.....	36
3.2.3 Framtida perspektiv.....	36
.....	Fel! Bokmärket är inte definierat.
4. Referenser.....	37

1. Inledning

Detta är mitt självständiga arbete på kandidatutbildning i musikal på högskolan för scen och musik. Det består av ett dokumenterat konstnärligt arbete som tar form i en musikteaterföreställning som jag skapat tillsammans med två stycken klasskamrater, Miranda Coral Engholm och Martin Stokke Mathiesen på utbildningen. I arbetet ingår även den här skriftliga reflektionen, där jag utifrån vissa frågor reflekterar kring den kreativa processen att skapa material till en musikdramatisk föreställning. I mina bilagor finns en inspelning av det sceniska resultatet, hela intervjuer, dokument från möten mellan Miranda, Martin och mig samt inspelningar från hur låtarna sakta men säkert tar mer och mer form.

Jag har länge funderat på hur jag skulle gå till väga för att skapa egen musik och texter. Jag är uppvuxen i en familj där vi spelat mycket musik och framför allt min pappa. När jag och mina systrar var små kunde han skriva låtar till oss med enklare texter och pianokomp och sen under min uppväxt har han skrivit många jazzlåtar på piano. Vad jag minns har min pappa inte skrivit speciellt mycket texter och det är något som jag blivit intresserad av att testa men inte riktigt känt att jag vågat prova. Att skriva små ackordföljder eller melodier och spela in på telefonen har jag gjort länge men har inte tagit det vidare till att sätta text till dem. Mycket som jag skrev innan, på grund av att jag inte har trott att det är min grej och att det kan kännas ganska utelämnande att skriva egna texter.

När Miranda, Martin och jag pratade om vårt självständiga arbete och vi kom fram till att vi alla tre var sugna på samma sak, att skapa musik och text. Kändes det perfekt för mig att testa detta eftersom jag då kunde skapa med två andra och bolla fram och tillbaka vad som kunde fungera i låten.

När jag gick in i arbetsprocessen var fokus på att skapa musikdramatiska låtar för att i slutändan ha någon form av redovisning av materialet. Sen under arbetets gång diskuterade vi alla tre kring hur vi ville redovisa våra låtar och vi kände att det hade varit roligt att sätta ihop låtarna till någon form av berättelse. Plötsligt blev en stor del av arbetet att också sätta ihop alla våra låtar till ett sceniskt verk. Det här är en undersökning som handlar om att utforska hur en kreativ arbetsprocess kan se ut när ett sceniskt verk går från idé till färdigt verk. Arbetet består av en praktisk process tillsammans med mina klasskamrater Martin och Miranda och även en skriftlig reflektion.

Syftet med arbetet är för mig att få mer kunskap om och trygghet i hur min egen process fungerar i rollen som kreativ upphovsperson. Jag är nyfiken på hur man kan arbeta tillsammans i kreativa processer när man skapar material för scenen och vill skaffa mig fler verktyg för att i framtiden kunna skapa eget material i projekt ensam eller tillsammans med andra.

Med detta som bakgrund skapades min ingång och frågeställning in i det praktiska arbetet som: *Vad kan jag, i skapandet av ett sceniskt verk ifrån grunden lära mig om*

konstnärliga samarbeten samt min egna roll som kreatör i ett arbete med två andra musikalartister?

Projektets helhet såg ut som så att vi valde att skriva verket, repetera in materialet och framför det för en publik. En inspelning av verket finns med som bilaga men i min skriftliga reflektion har jag dock valt att endast fokusera på själva skriv-och skaparprocessen fram till färdigställande av manus.

1.1 Bakgrund

Som musikalartist är en stor del av arbetet att instudera färdigskrivna musik, text och föreställningar men under de senaste åren har jag känt en skräckblandad förtjusning vid tanken på att skapa egna projekt. Så som att skriva egen musik, eller egna texter och även egna föreställningar. Det finns något kreativt, utmanande och samtidigt utelämnande med att skapa egna saker. Mina kunskaper kring att skriva eget material sträcker sig så långt som att jag under ett divisingprojekt under min kandidatutbildning skrivit en låt. Samt att jag spelat in några ackordföljder på min telefon. Utifrån detta kunde det kännas utmanande att gå in i detta projekt där det innebär att jag själv kommer behöva skapa sceniskt material. Samtidigt som jag under utbildningen ville passa på att under trygga former testa något nytt. Jag såg även mycket fram emot möjligheten att arbeta tillsammans med mina två klasskamrater Miranda Coral Engholm och Martin Stokke Mathiesen

Som musikalartist har jag varit involverad i många olika kreativa samarbeten. Vissa i större grupper och vissa i mindre. Det jag genomgående gått igång på har varit när alla i gruppen är delaktiga och känner lika stort ansvar för projektet som helhet. Jag uppskattar också har jag märkt, projekt där det inte från början finns en tydlig mall för hur man skall gå tillväga. Utan det är upp till gruppen att hitta sin form för hur själva arbetet ska gå till. Att arbeta i grupp har alltid passat mig oavsett om det varit i musikaliska-, privata- eller skolrelaterade sammanhang. Det är någonting särskilt med att hitta sin funktion var man bäst kan stödja processen, att ta hänsyn till andra och att prioritera det gemensamma framför det egna, utan att kompromissa för mycket med det man står för. När Martin, Miranda och jag inför vår sista termin pratade om att vi kände en lust för att göra någonting gemensamt blev jag glad och inspirerad. När det också visade sig att vi alla tre kände en lust till att just skriva egen musik och texter var det självklart att vi skulle arbeta tillsammans i våra självständiga arbeten.

Ett exempel på etablerade metoder för att skapa ett sceniskt verk är ju tex att ta utgångspunkt i en tidigare berättelse, en bok eller en film, eller att skapa utifrån ett bestämt tema. Lindell (2020) beskriver hur han började skapa ett visst antal karaktärer och gav dem olika personligheter för att sen utifrån dem skriva sceniska låtar. Som en del av vårt arbete valde vi att intervjua tre etablerade kreatörer: Benny Andersson, Nils Petter Ankarblom och Staffan Berg. I vår intervju med Benny Andersson talade han bland annat om hur viktigt det är i hans process att skriva mot ett mål och att ha en utgångspunkt i till exempel en bok, som i skapandet av

musikalen Kristina från Duvemåla. Detta pratade även Nils-Petter Ankarblom och Staffan Berg om, att ha någonting man skriver kring, eller utifrån.

1.2 Övergripande studie

I Mirandas, Martins och mitt undersökande arbete ville vi dock prova att utgå från vad vi formulerade som en fri utgångspunkt. Med det menade vi en utgångspunkt i skapandeprocessen där målet från början inte var att skapa en föreställning. Utan där vi formulerade vårt mål som att skapa material, undersöka, utveckla och anpassa processen efter hand. Vårt arbete skilde sig därför från de tidigare nämnda arbetena i den betydelsen att vårt arbete handlade om ett undersökande, där processen var mer i fokus än själva resultatet. Det vi bestämde från början var att vi i slutet av projektet skulle ha någon form av redovisning av låtarna. Men inte initialt vilken form redovisningen skulle ha. Alla tre kände en lust till att börja utifrån musiken.

Vi började alltså skapa låtar utifrån det som kom till oss och som fanns i våra tankar. Vi ville skapa ett verk där målet var att alla tre personer skulle äga lika mycket av varje del. Ingen skulle till exempel skriva en hel låt och sen säga att det var hens låt. För att lyckas med detta gjorde vi så att alla fick skapa en liten del på varje persons första utkast på en låt. Sen när två personer hade jobbet med en låt var det den tredje personens tur. På detta sätt skapade vi tillsammans tolv stycken låtar. Som vi i sin tur satte ihop till en berättelse och i slutändan valde att framföra som en föreställning inför publik. Under hela skapandet av låtarna och manuset jobbade vi endast på distans då vi hade praktik på olika ställen och inte hade möjligheten att träffas. Av sex månaders arbete har alltså fem månader och en vecka skett på distans där vi haft möten över zoom. Vi har även intervjuat tre personer om hur deras skapandeprocess kunde se ut för att få tips och inspiration för hur vi kunde jobba och vad det tyckte om vårt upplägg.

1.4 Syfte och frågeställning

Jag har alltid varit imponerad över människor som skriver musik och texter men aldrig känt att jag har verktygen eller kunskapen för att själv göra det. Genom detta projekt hoppas jag få med mig kunskaper för att i framtiden känna mig tryggare att skapa egna projekt.

För att ge mig de bästa förutsättningarna för att få med mig så mycket kunskap som möjligt har jag valt att tillsammans med två stycken klasskompisar, utforska hur processen kan se ut när ett sceniskt verk skapas från ingenting till någonting som en publik kan komma och se på. Syftet är alltså att få större kunskaper, fler verktyg och en ökad trygghet för att i framtiden skapa egna projekt. Frågan jag vill besvara är *Vad kan jag, i skapandet av ett sceniskt verk ifrån grunden lära mig om konstnärliga samarbeten samt min egna roll som kreatör i ett arbete med två andra musikalartister?*

2. En beskrivning av den praktiska skapandeprocessen i tre faser från startpunkt till färdigt manus

I kapitlet som följer beskriver jag den praktiska processen steg för steg från startpunkten fram till ett färdigt manus. Det beskrivandet kompletteras med exempel ur processen i form av dokument, ljud, bild, videofiler. Processen är uppdelad i tre faser. **Fas ett:** *Det fria skapandet*, **fas 2:** *Skapandet emot ett tydligare mål* och **fas 3:** *Skapandet utifrån ett bestämt tema*

2.1 Fas 1: Det fria skapandet

I fas ett skapade vi fritt och på känsla utan tydliga riktlinjer.

2.1.1 Skapandet innan hösten

Under sommaren innan vi skulle påbörja vårt kreativa arbete började jag aktivt tänka mer kreativt på saker som sker runt omkring mig i min vardag. När jag hörde en mening som någon sa som jag tyckte var spännande, fin eller som satte i gång en tanke på något mer skrev jag upp den eller spelade in den. Detta ledde också till att jag började lyssna på musik på ett annat sätt och analyserade text mer än jag gjort innan. Jag blev mer uppmärksam på hur låtar kunde vara uppbyggda och hur texter kunde vara skapade på. Om de var uppbyggda på någon slags rim eller om det var en mer flödande text, om det var en berättande låt eller en tillbakablick. Det ska tilläggas att vid detta stadium hade jag inget fokus på att lyssna eller skapa specifikt musikallåtar utan under den perioden lyssnade jag på alltifrån jazz till pop och rock.

Om jag satt och övade vid pianot eller gitarren kunde jag spela in kortare melodier eller ackordföljder på min telefon. Jag ville passa på att skapa när kroppen var inne i ett semestermode för att känna hur det kändes. Det kunde till exempel vara när jag var ute och cyklade som en melodi eller text kom till mig och då spelade jag in den. Jag kunde sen uppleva att när jag hade en tydligare vardag att de där idéerna som under sommaren kom till mig inte kom på samma sätt sen i vardagen utan att jag då mer aktivt behövde sätta mig ner och arbeta fram material.

Det fanns inte speciellt mycket tankar kring vart de småidéerna skulle leda men det visade sig att de verkligen blev en bra grund till att senare i processen skapa vidare på. Jag hade alltså under sommaren skapat mig en idébank med kortare ackordföljder, texter och melodier. Startskottet för låten *Vi tog oss friheten* kom till under semesterskapandet. (Se *Ljudfil 1 i bilagor*) På sättet ovan arbetade jag ganska länge. Inte speciellt strukturerat helt enkelt, utan jag skapade på rent på flöde och känsla utan att sätta av någon speciell tid för det.

I mitten av augusti, två veckor in i min praktik hade vi i gruppen ett uppstartsmöte där vi strukturerade upp och diskuterade praktiska saker. Så som kommunikationssätt, delningsverktyg och att vi ska ge varandra tydliga uppgifter under mötena om vad vi

ska ha gjort till nästa möte. Det kunde till exempel vara att jag kontaktade Nils-Petter Ankarblom om att få till ett möte i början av oktober för att diskutera och intervjua honom om hur han arbetar. Detta kontaktade vi även Staffan Berg om. Vi ville ha de mötena tidigt i processen för att få så många tips som möjligt inför vårt arbete. En grovplan för varje månad skapades också för hur vårt arbete skulle se ut härifrån fram till redovisning och den skriftliga inlämningen i februari. För att få koll på hur vårterminen såg ut kontaktade vi Nina Norblad. Vi bestämde också att vi skulle rulla runt på vem som förde mötesprotokoll under varje zoom-möte.

Grovplanering

GROVPLANERING

Oktober - kreativt och öppet!

- Kreativt flödesskriva utan tydligt slutresultat
- Intervjuer med Nippe och Staffan
- Få till 2 möten i veckan

November - börja forma!

- Få det mer målinriktat, börja forma något typ av verk
- Börja skapa mer målmedvetet

December - produktions-tänk!

- Praktisk planering. Var/när/hur?
- Repschema, boka salar
- Marknadsföring
- Kontakta eventuella medmusiker

Januari - repetition!

- Praktiskt rep på plats!
- Boka salar
- Sätta ihop skiten till nått fett!

Februari - extra!

- Reserv-månad
- Skriva klart uppsats

Vi kom fram till att vi ville dela filer med varandra genom Google drive, kommunikationen skulle ske via Messenger och vi skulle föra egen processlogg under hela arbetet för att kunna ha som utgångspunkt i den skriftliga delen.

Om någon av oss hade lusten och tiden till att börja skapa sa vi att de är det helt okej men att alla tre upplevde att det var mycket som det var med våra praktikplatser och rep-perioder. Det självständiga arbetet var helt enkelt inte prioritet just nu utan vi kom överens om att påbörja arbetet ordentligt i oktober, vecka 40.

Utöver det praktiska tillät vi oss också att drömma kring vilka instrument vi ville ha, om vi ville ta in fler personer som kompar och vad vi var sugna på och vad som sparkade igång lusten hos oss. Under skapandeprocessen ville vi tillåta oss att låta materialet vara rätt och ärligt och ingen skulle känna någon press att leverera för varandra. Alla tre trodde på att vi skulle komma både längre och snabbare framåt om

vi inte värderade våra egna idéer för mycket i starten. Något vi också pratade om var att vi ville utmana oss själva i att ingen skulle hamna i till exempel "textfacket" att bara skapa text eller att någon skulle skapa mest musik utan alla skulle arbeta med allting.

Jag tror att tack vare att vi hade ett tydligt uppstartsmöte där vi strukturerade upp hela arbetsperioden, även om vi inte visste exakt vad vi skulle göra så underlättade det hela arbetet när vi väl satte igång. Vi fick en känsla av hur mycket tid och energi som skulle kunna behöva läggas in i jobbet och en tillräckligt tydlig riktning i arbetet.

Under de veckorna jag repade på min praktikplats var det verkligen fullt upp och när jag var klar för dagen fanns inte speciellt mycket energi kvar. Men det fanns övningsrum på operan där jag ibland kunde sätta på mig på kvällen efter vi hade repat och bara spela det som kom till mig och på det sättet lyckades jag spela in och jobbade med två melodier/ackordföljder som jag tyckte var spännande och användbara. Det var härligt att uppleva ett slags skapande från en slumrande och avtrubbad kropp. Jag dömde inte mina idéer eftersom jag var så trött och ville bara ta ackord och sjunga några ord. Vilket ledde till att min känsla var att det flöt på och saker kom till mig. Det jag spelade in var fortfarande korta inspelningar och inga fullständiga låtar.

2.1.2 Starten på det gemensamma skapandet

Sen kom vecka 40 och alla i gruppen hade haft sina premiärer på respektive praktikplats. Vi startade med ett möte där vi pratade om olika sätt att skapa på. Så som att skriva utefter en aktion, skriva utifrån ett tema eller att spela en melodi och ackord utan att titta. Vi pratade även om att skriva fyra textrader och sen skicka vidare till nästa person i gruppen för att hitta ett sätt där alla var delaktiga i verket.

Vi diskuterade också vad vi ville få ut av intervjuerna med Staffan Berg och Nils-Petter Ankarblom, samt hur vi skulle lägga upp det och vilka frågor vi skulle ställa. De möten vi hade med Nils-Petter Ankarblom och Staffan Berg var bra och givande där vi fick tid att ställa frågor och undringar som vi hade men också tid till att diskutera kreativt skapande och vad de tyckte om vår idé. Det var skönt att få input i hur vi kunde arbeta tidigt i vårt arbete innan vi börjat komma igång med skapandet ordentligt.

2.1.3 Intervjuer

Nils-Petter Ankarblom

Första intervjun vi gjorde var med musikern, arrangören och kompositören Nils Petter Ankarblom. Vi använde oss av samma frågor till de två första intervjuerna för att kunna jämföra de olika processerna. Det första vi fick höra från Ankarblom var att han blir mer kreativ desto snävare ramarna är och råder oss att hitta en väg med en tydligt identifierad utgångspunkt. Han upplever det svårt att skapa om allt är möjligt.

Det blev tydligt för oss att i denna bransch som dramatisk låtskrivare är det vanligast att börja ett projekt utifrån ett tema eller en story som redan finns. Med denna input valde vi dock att fortsätta jobba utifrån vår plan och våra inledande röstmemos och textidéer, men ändå medvetna om att tema och tydliga val kan vara bra att arbeta emot.

Vidare pratade han om ett projekt han gjorde för några år sen där han inte kände sin partner så väl och att det i skapande med andra är viktigt att hitta gemensamma saker man gillar – estetik, sound, spelsätt osv. Sen kom han in på hur man ska våga att säga mycket med lite. Ankarblom berättar att han fött oftast skrev musik i lite amerikansk stil med fokus på att fånga publikens uppmärksamhet, men att han efter ett tag har vågat lämna detta ideal och skrivit mer avskalad musik. Det var bra saker som vi tog med oss in i vårt skapande och vi värderade våra egna texter och låtar på ett annat sätt.

Då vi började diskutera samarbetsaspekten med projektet, fick vi rådet att fråga varandra om impulser, fraser, ord och tankar som kan sparka igång ens egna kreativitet, att använda våra olikheter så väl som våra likheter och hitta små saker som alla tre går i gång på. Detta var något som undermedvetet hjälpte oss i vårt arbete, då vi namngav alla våra idéer med associationer eller små textrader från idéen. När vi började skriva på varandras idéer kunde ofta titeln på idéen var något som sparkade i gång ens kreativitet i det fortsatta skapande av text och musik.

Ankarblom tyckte om att arbeta med deadlines och rådde oss av att ge varandra läxor med tydliga deadlines i arbetsprocessen. Det var något vi verkligen använde oss av i vårt arbete och som bidrog till kreativitet. Vi pratade även om musik och hur Ankarblom jobbar med låtstrukturer, vilket han besvarade med att han alltid skapar utifrån texten. Att låten ska ha en funktion i historien och inte att låtskrivarens kunskaper eller briljans ska visas. Att vi ska vara sann mot det dramatiska ögonblicket. Han rådde oss också att försöka eftersträva att musiken borde upplevas organisk och självklar, som att texten och konflikten styr mer än låtens struktur som musikverk. Han gillade också strukturer som rim, och använder sig av det för att lyfta vissa ord vilket gör att de orden får en större betydelse och hörbarhet (N-P. Ankarblom, personlig kommunikation, 11 oktober, 2022).

Staffan Berg

Vår andra intervju var med producent och översättaren Staffan Berg. Nu när vi fått Ankarbloms perspektiv, var vi nyfikna på att höra Bergs svar, utifrån att han skriver texter mer än att han skapar musiken. Vi fick liknande råd som i tidigare intervju om ramar, struktur och deadlines. Berg hade en lista med några punktar som han använde sig av för att strukturera upp ett arbete:

- Vision - Vad vill vi få ut av projektet?
- Mål - Mer exakt tema och riktning.
- Organisera/kommunicera - Gruppdynamik och arbetsregler.
- Planering - Tidsram och tydliga deadlines.

- Resurser - Vad behöver vi rent praktiskt för att nå våra mål?

Berg pratade om hur vi i samarbetet borde hitta en gemensam röst och ett uttryck för resultatet. Det var en bra poäng att ha med i vårt arbete också utifrån hur vi hanterar varandras material och idéer med respekt, men samtidigt våga lämna över material och vara öppen för förändring av materialet.

Sen berättade Berg om hur han tänker kring skapandet av en låt, och svarade mycket som Ankarblom hade gjort. "Vad vill jag? Vad ska den här låten berätta? Spegla karaktärernas känslor i stället för mina. I berättelsen hittar jag i stället behoven. Det behöver inte börja i texten. En pianoslinga kan väcka känslor." Det kändes nu som att vi verkligen kunde lita på våra styrkor samtidigt som vi ville utmana oss själva och kliva ut ur komfortzonerna. När vi frågade mer om hantverksbiten i låtarna, svarade Berg att han tycker allt kan fungera i en låt. Genre och stil kommer ofta från vad som ska berättas. Att börja i situationen är viktigaste. Han berättade om hur han jobbade med översättningen av musikalerna *Come From Away* och hur han efter ett tag bestämde sig för att rymmen skulle vara halvrim: Han berättar att han till en start kunde uppleva halvrimmen lite fånigt men han insåg också att det faktiskt kanske ska låta mer som talspråk. Det var skönt för oss att höra hur det egentligen inte finns speciellt tydliga regler eller gränser för hur man kan skriva låtar. Så länge vi grundar oss i situationer och dramatiken i det vi vill berätta kommer låtarna oftast forma sig naturligt. Intervjuerna gav oss mycket kreativitet och lust till att verkligen komma igång med vårt skapande (S. Berg, personlig kommunikation, 12 oktober, 2022).

Samtal mellan oss efter de två intervjuerna

- Vi vill börja jobba med tydliga deadlines.
- Vi kan utforska processen trots att vi har tydliga mål, vi kan alltid koka ner målen
- Vi måste definiera våra mål mer tillsammans. Avsätta tid för detta.
- Vad tycker vi om gemensamt? Vi måste bonda i detta arbete.
- Lyssna på varandra och dela med oss av våra associationer
- Vem har äganderätt? Hur ska vi bestämma kring detta? Beror på vilket mål vi sätter.
- Vi har inte mycket tid. Tiden vi har för att sätta ihop allting är ganska knapp och vi gör hellre något mindre som blir bra än något stort som blir övermäktigt.
- Det kan ta mycket tid och fokus att ta in musiker utifrån och repa. Troligtvis lättare att bara vara vi tre som spelar också.
- Avsätta tid till att skapa ett manifest.

2.1.4 Skapandet i grupp

Vi bestämde oss efter mötet för att göra ett manifest som blev grunden för vårt samarbete framöver. I Manifestet skrev vi hur möten skulle fungera framöver, att vi

ville arbeta med tydliga deadlines i form av mängd material och vilken dag samt tid materialet skulle vara klart. Vi skrev också att vi tre tillsammans äger allt material och eftersträva att alla ska varit lika delaktiga i alla låtar. Vi bestämde även för att i slutet på oktober ha valt tema för uppvisningen av materialet. Manifestet var skönt att ha gjort tillsammans och gjorde att vi fick en tydligare bild på vad vi ville uppnå och hur vi skulle gå till väga för att uppnå det.

Efter mötena var det dags för oss i gruppen att ta tag i själva skapandet och börja skapa vårt material. Men också hitta våra rutiner och våra förhållningssätt till varandra i ett skapande och inte bara planeringen kring det. Vi bestämde att vi skulle försöka ha minst ett zoom-möte i veckan och i detta stadium bestämde vi att måndagar mellan tio och 12 skulle vara tiden för det. Detta var något som senare blev mer flexibelt och vi bestämde vecka för vecka när nästa möte skulle vara.

Vi startade också igång vår Facebook-grupp där vi tillsammans gjorde veckans läxa. Vilket var en slags textlek där man skrev två meningar var som rimmade och sen byggdes nästa person vidare på det. På det sättet skapade vi låten "tidspress".

Miranda Coral Engholm

Administratör · 6 oktober 2022 · 🌐

Tema: Tidspress

Ordning: Miranda, Otto, Martin

Morgonen svider och täcket ligger tungt

Klockan ringer för nionde gången

Jag låtsas som inget, som om allt är lugnt

Snart avgår min spårvagn från perrongen

6 kommentarer Visat a

Gilla

Kommentera

Skicka

Alla kommentar

Otto Falk

Gårdagen gör sig påmind och jag minns allt dumt jag sa.
Om jag går upp nu kan jag ändå komma i någorlunda tid.
Men kroppen ropar du är inget att ha.
Undra om man nånsin kan slappa och få frid.

Gilla Svara 16 v

Martin Stokke Mathiesen

Kvällen närmar sig plötsligt och stressen säger "haj" 🤯!
Du sa igår, ta det lugnt du är ung, och det har du kanske rätt i.
Men livet är kortare än du tror, og pressen gör mig skraj.
Jag har så himla mycket jag måste få gjort innan tretti.

Gilla Svara 16 v

Det är också den enda låten som vi inte valde att använda oss av i det slutgiltiga resultatet. Det var också endast vid det tillfället som vi använde oss av Facebook-gruppen. "Tidspress-låten" blev ett slags improviserat startskott till att skapa med varandra vilket var härligt samtidigt som det kändes inte helt rätt på det sättet att min kreativitet inte kickade igång speciellt mycket.

Under planeringen hade vi pratat om att vår ambition var att skapa ett verk där alla är lika delaktiga, alltså att alla äger 33 % var av hela arbetet. Vi ville inte att en person skulle ha gjort väldigt mycket och en person väldigt lite. För att undvika att till exempel Martin skrev en hel låt och att vi använde oss av den i verket bestämde vi att vi skulle ladda upp alla våra små låtidéer i en Google drivemapp. Idéerna behövde inte vara bra, det behöver inte finnas en tanke bakom dem eller någon förklaring utan stort som smått, bra som dåligt skulle läggas upp i driven.

Efter att vi hade laddat upp allt vårt material bestämde vi att nästa läxa skulle vara att lyssna igenom allas material för att sen välja två idéer var, en från varje person och då inte ens egna material. Under en vecka arbetade vi alltså med två idéer var och vi hade tydliga ramar kring vilken dag och tid det man hade skapat skulle vara uppladdat i drivemappen.

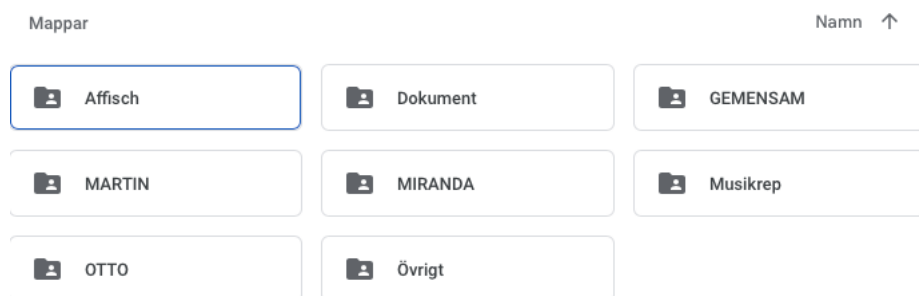

Bild på vår Drivemapp

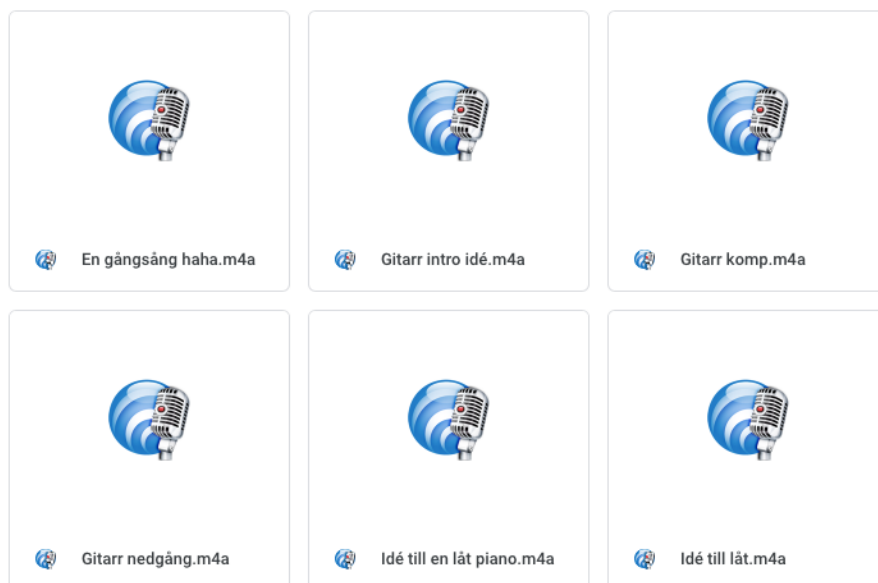

Bild på några av de idéerna i min mapp

Vi hittade in i ett flexibelt arbetssätt där, om man hade haft det stressigt eller inte hunnit med kunde flytta lite på när deadline var, samtidigt som vi alla verkligen eftersträvade att hinna i tid. Under denna period fick vi skapa fritt utifrån känslan man fick ifrån det personen hade börjat med. Det var ett skönt och enkelt sätt att skapa på. Målet för mig var inte att skapa en färdig låt på någons idé utan göra något tydligt och lustfyllt som någon annan sen skulle kunna fortsätta på.

När jag valde idé ifrån Martin och Miranda lyssnade jag igenom allting och skrev ner det som kom till mig i första lyssningen och sen valde jag ut den idén som jag gick i gång mest på. När jag arbetade vidare med Mirandas idé fanns det några textrader och en liten melodi. Jag skapade en ackordföljd på det vilket gav mig en slags stämning på låten och utifrån den stämningen kunde jag fortsätta på texten och melodin. Detta passade mig bättre än att bara starta ifrån texten som vi gjorde i ordleken innan. Jag försökte sätta låten i en scenisk situation för jag märkte att det var enkelt att bara hamna i något slags allmänt berättande i stället för att försöka få handlingen framåt eller att det skulle ske någon slags utveckling för karaktären i låten. Att försöka undvika allmänna tillstånd. På det sättet skapades "Hur kan du tro"

och jag har bifogat tre filer där man hör första utkastet ifrån Miranda, min fortsättning och sist Martins fortsättning. (Se bilaga "ljudfil 2, 3 och 6")

I Martins första utkast fanns det ackord men ingen text eller några tydliga melodier. Jag fick en textrad till mig genom en rytm som Martin spelade och sen kunde jag utifrån det skapa berättelse från den frasen. Frasen var "en ny resa" och då skrev jag om en person som ville ge sig av mot något nytt. För att skapa motstånd i låten blev det en duett där den andra personen inte ville ge sig av. Jag tyckte det var spännande att inte bestämma för mycket fakta eller tydliga situationer kring karaktärerna som sjöng utan jag ville skriva en text som kan användas till flera olika situationer. Ungefär som att man inte vet om personen vill eller kanske måste åka på en ny resa. Att personen kanske inte heller vill men hen förstår att de måste lämna. (Se bilaga "ljudfil 4 och 5")

Under nästa möte diskuterade vi de olika associationerna vi fick från varandras låtar. Vad man tyckte, vart de skulle kunna passa in, vad som kan utvecklas och spånade kreativa idéer kring allas verk. Vi pratade om att vi skulle kunna jobba vidare genom att byta låtar med varandra för att ta dem ännu längre men kände att det var för tidigt i processen då vi inte hade något tydligt mål med vad låtarna skulle användas till ännu och därför inte ville forma eller avsluta för många låtar. Utan vi bestämde att vi ville göra samma uppgift igen, alltså att vi valde två nya låtar från varandra och jobbade en vecka till på detta sätt.

Efter tips från Nils-Petter Ankarblom och Staffan Berg skapade vi även ett manifest tillsammans för få en tydligare riktning i hur vi vill arbeta med varandra.

Manifest:

1. Anteckningar går på ruljans Miranda - Martin - Otto

Samma person kör veckojournal

2. Formulera tydliga deadlines med dag och tidpunkt, så det går att planera runt dessa.
3. Komma förberedd till mötet

4. Nerkokade MÅL:

- a. Skriva kring ett tema - väljas 31e Oktober!
- b. Scenisk verk - skapa bubbla publiken får titta in i
- c. Vi är karaktär på scen, MEN behöver inte va nån annan
- d. Abstrakta övergångar och sätt att binda ihop
- e. Rörelse-bilder

5. Vi skriver för oss 3, och vi 3 ska framföra verket.
6. Vi ska INTE hamna i våra bekväma soner, alla gör allt.
7. Vi äger allt material tillsammans.
8. Majoriteten bestämmer vid vägskäl
 - a. offra oss för de sceniska och berättande
9. Max 1 timme, Min. 30 min
10. Gemensamma mappen ska va 50/50 allas material

Material

1. Blackbox/ mindre scen med möjlighet till ljud och ljus
2. Inga mikrofoner
3. Instrument: Piano, synth, bas, gitarr, sladdar, förstärkare, percussion, PA till annat ljud|
4. Minimalistisk/avskalad kostym, ljus och scenografi.

Manifestet finns även som bilaga.

Någonstans här i arbetet kunde jag känna en oro eftersom jag knappt skrivit vare sig musik eller text innan. Både en oro gentemot mina samarbetspartners att jag ville skapa bra material men också utifrån att det gick upp för mig på ett tydligare sätt att detta är något vi ska visa för en publik. Att andra ska ta del av det vi skapar. Även om vi var väldigt tydliga med att resultatet inte är målet utan att resan dit är det som vi utforskar så vill man såklart leverera någonting bra som man är stolt över. Jag kände också att jag ville visa för mig själv att jag kunde skapa låtar.

Arbetet hittills kändes annars bra och vi pratade om att vi kommer bra överens med varandra och arbetade på effektivt. Samtidigt som vi också i denna process hade många auditions att förbereda oss inför. Så trots att vi hade satt deadlines och ville komma vidare kunde vi även ge oss en paus på en vecka där vi bara fick fokusera på egna saker utanför vårt detta projekt. Samarbetet och gruppdynamiken fungerar alltså väldigt smidigt. Miranda hade även fått kontakt med Benny Andersson om en intervju om kreativt skapande så under några veckor försökte vi hitta datum som fungerade för oss alla fyra.

2.2 Fas 2: Skapandet emot ett tydligare mål

I fas två började vi skapande mot ett tydligare mål och började skapa en berättelseform.

2.2.1 Mot det sceniska verket

Nu hade vi bestämt oss för att det var genom ett sceniskt verk som vi ville redovisa våra låtar och bestämde att vi skulle fortsätta skapandet mot det målet. När vi tog det beslutet var vi fortfarande helt ovetandes om vad det skulle handla om eller hur det skulle gå till men vi hade våra 12 låtar att utgå från.

Inför nästa möte skulle vi ha lyssnat igenom allas gemensamma låtar och skrivit ner teman, möjliga spelidéer, eventuella karaktärer och miljöer. Vi skulle även ha läst igenom alla mötesprotokoll för att se vad vi tidigare skrivit ner och diskuterat om låtarna. Samt att vi skulle skriva in låt-texterna i dokument för att inte bara ha dem på ljudfiler. I denna del av processen var det inte lika mycket av att sitta i ett övningsrum och skapa utan jag satt ofta på något café eller biblioteket och arbetade vid datorn. Vår tanke från början hade varit att utforska skapandet av låtar, musik, text och ackord. Men det blev tydligt att utforskandet nu var kring skapandet av ett sceniskt verk. Detta eftersom arbetet inte var färdigt när en låt var färdig utan då ville vi hitta en scenisk kontext för den också. Den övergången från utforskandet kring skapandet av en låt till att skapa ett sceniskt verk skedde väldigt naturligt och smidigt. Vi diskuterade aldrig att det var dit vi var på väg utan det skedde utifrån vad vi var sugna på och kände att det fanns mycket kreativitet. Alla tre gick igång på tanken och diskussioner kring låtarna och att ta allting ett steg längre. Vi pratade även om att några av de 12 låtarna skulle behöva bli gladare och peppigare för att inte hamna i att vi har för många tunga låtar.

I denna fas hade vi en hel del saker som vi skulle göra inför och under varje möte. Sakerna vi skulle ha gjort inför möten hanns med men allting som vi ville diskutera under mötena hanns inte alltid med. Vilket gjorde att vi ofta fick skjuta på att bestämma vissa saker. Men vi kom ikapp till slut ändå tack vare att vi hade möten som var upp till tre timmar två eller tre gånger i veckan.

När vi gick igenom allas tankar om varje låt skapade vi en bra struktur som gick ut på att vi diskuterade utifrån karaktär, bild eller plats och situation. Alltså vad man såg för olika karaktärer, vilken plats eller bild man såg framför sig att låten kunde utspelas i och vilken situation karaktärerna befinner sig i.

- “Lurad”

MIRANDA

Karaktärer: Tre skilda karaktärer.

Bild/Plats: En piano-station och två olika ljusrum på scen, tre olika platser.

Situation: En stressig piano-staffe! - en person står stressat vid pianot och spelar loop. De två andra gör tillsammans en koreografi/scenisk bild, sjunger varannan rad och sedan refrängen tillsammans (ev även med pianisten). Sen roterar alla i rummet, någon tar över pianist-platsen, den gamla pianisten går då ut på golvet och kombinerar text med den andra personen. Allt går runt runt och stressen ligger som ett täcke över hela numret.

Alternativ: Vi använder en loop-maskin/inspelning och alla är uppe på golvet samtidigt.

OTTO

Karaktärer: Lugn person, men texten, musiken och rummet runt omkring skapar pressen.

Bild/Plats: En person sjunger, två personer skapar stress-bilder runt personen, ev skapar minnen/bilder som sångaren varit med om. De två andra kan vara partnern och en annan eller partnern och sångaren.

Situation: Rundpingis! Person som inser allting plötsligt, får en tillbakablick på ett förhållande och inser hur allt verkligen gick till. Personen inser att den varit förblindad i en slags kärleks-vind.

MARTIN

Karaktärer: En karriärs-person.

Bild/Plats: Personen är på jobbet, ler och försöker hålla upp en fasad när de andra ser, två personer/kollegor skapar bilder runt om personen.

Situation: En karaktär som har ett jobb som den trodde att den ville ha men inser nu att den tillbringat hela livet på något som inte känns rätt längre. Karaktären känner sig lurad av livet och sig själv efter att ha jagat något som inte känns rätt längre.

Bild på anteckningar från diskussion om karaktärer och situation i låten “Lurad”

- “Jag är bakfull”

MIRANDA

Karaktärer: Tre vänner.

Bild/Plats: Dagen efter en fest, vardagsrum i en lägenhet, stökigt, tre personer ligger däckade utspritt i rummet.

Situation: Dem vaknar upp en och en och sjunger individuellt, när den ena går på toa och spyr vaknar den andra och fortsätter låten. De möter tillslut varandra, börjar städa, klappa varann i ryggen och sjunga ihop. Allting slutar i en dans där alla glatt sjunger om hur livet suger när man är bakfull. Allt slutar med att dem tillslut kurar ihop sig i soffan för lite bakismys tillsammans.

Variant: Dagen efter ett ligg på fyllan.

OTTO

Karaktärer: Personer som kämpar för att klara sig igenom sin bakfylla.

Bild/Plats: Ett sovrum/ vardagsrum, stökigt, nån ligger i sängen.

Situation: De går igenom de olika stadierna för en utekväll. Snabba svängar. Stämning: Grupp-bakfylla vs ensam-bakfylla, ingenting spelar någon roll dagen efter, skillnaden på att vara bakfull själv och vara i grupp.

MARTIN

Karaktärer: En ensam person.

Bild/Plats: Personens lägenhet.

Situation: Morgonen efter ännu en av karaktärens hemmafesten. Karaktären somnar och vaknar till under låten. En ensam karaktär som håller i fester som han hostar för att ha folk hos sig, människorna kommer inte för att umgås med honom utan kommer bara för att det är fest. Karaktären inser detta och blir ledsen. Tema: To be somebody you're not.

Bild på anteckningar från diskussion om karaktärer och situation i låten “jag är bakfull”

Jag tror att orsaken till att detta blev ramen för diskussionen och hur vi skulle komma vidare var att vi inte ville att en person skulle komma med en allt för färdig idé eller form. Utan vi var fortfarande i stadiet där vi ville hålla det öppet för vilken och hur berättelsen skulle berättas. Vilket gjorde att vi alla fick presentera flera olika idéer om karaktärer och situationer för att sen kunna plocka ut förslag ifrån flera olika idéer.

Veckan efter hade vi tre stycken möten och på ett av dem hade vi fått i uppgift av vår handledare Victoria att intervjua varandra för att få koll på hur vi ligger till i vårt kreativa arbete. Det var skönt att vi intervjuade varandra för det blev en avcheckning kring hur vi i gruppen tänkte för att fortsätta jobba mot samma mål och att vi inte började glida isär i vårt sätt att tänka och arbeta med varandra.

Vi hade veckan innan gett oss läxan att skriva ner förslag på tre karaktärer som skulle kunna fungera utifrån låtarna vi skapat. Eftersom karaktärerna inte passade in på alla låtar valde vi att plocka ut några låtar som vi tyckte fungerade. Det gjorde att vi fick en tydlig variation på vilka karaktärer som skapades eftersom många av låtarna skiljer sig åt. Vi plockade även ut teman som vi kände passade utifrån låtarna.

När vi gick igenom alla teman och diskuterade karaktärer gav vi alla idéer titlar och vi tillät oss att spinna vidare på varandras förslag och tankar. Vi hade pratat innan om att ingen skulle komma med en allt för färdig idé utan att vi fortfarande hade tydliga ramar kring hur vi skapade. Men från och med nu sa vi att vi ska tillåta oss att spinna iväg på våra idéer och tillåta kreativiteten flöda. Om någon har ett förslag eller får en tanke om hur någonting skulle kunna berättas så ska det vara okej att lägga fram den. Att vi inte ska be om ursäkt för våra idéer utan nu var det dags att hitta vår berättelse.

Karaktärer - teman - idé! IDÉ **FÄRG** SPELSTIL **FÄRG** KRYDDA **FÄRG**

Otto 1: tåg ungdomarna

Tre karaktärer som är i 25/30 årsåldern. De har aldrig träffat varandra innan men träffas på exempelvis en tågstation (en ny resa). Sen får man följa de olika personernas resa tillsammans på tåget (för att ha ett rum att komma tillbaka till i nutiden) men också tillbakablickar genom varje karaktärs liv om saker de varit med om och hur/varför de var tvungna/ville börja en ny resa. Även bara roliga historier ur deras liv och kanske kanske har de träffat varandra förr?? Tänker att på detta sättet kan man få in flera olika låtar till olika situationer.

- begränsat rum - tåg.
- fint format för en konsert-föreställning
- öppet och fint

En idé jag fick utifrån låten "en ny resa"

Miranda 3: The singels

Tre vänner som alla just kommit ur sina relationer och i det förlorat kontakten med varandra. Abstrakta berättelser om deras olika relationer och liv spelas upp. På samma sätt har man då en huvudkaraktär och går in och gestaltar olika partners.

- kul konstellation - kan användas till andra ideér
- rolig grund för många komiska situationer

Miranda 4: Aporna

Mer rörelse/abstrakt: Vi är tre apliknande gestalter, mellan all musik pillar vi varandra i håret, äcklar oss, kollar in varandra, går all in på hela djur-symboliken. Från apa till människa, kommentar på olika mänskliga beteenden. Olika tysta scener på ap-språket för oss mellan olika mänskliga situationer. EXTRA: Affisch-bild: de tre aporna som håller för öron, ögon och mun. Intro-scen: olika ljudklipp från djur-dokumentären med han kända gubben.

- Aporna sjunger, blir nåt annat
- Fina kommentarer på mänskliga beteendet
- Rolig spelstil

En idé ifrån Miranda som sen blev grunden till vår berättelse.

2.2.2 Intervju

Benny Andersson

Vi lyckades även få till intervjun med Benny Andersson. Under några veckor försökte vi hitta ett datum som passade för oss alla fyra vilket ledde till att vi hade kommit en bit i vårt arbete ifrån de senaste intervjuerna. Vilket gjorde att vi fick ändra frågorna till där vi befann oss nu i vår process och det var intressant att prata om vårt arbete nu när vi fått lite mer struktur och hittat ett sätt för oss att arbeta på.

Benny höll med de andra om att ramar och en utgångspunkt var väsentligt för musikdramatiskt skapande. Både *Chess* och *Duvmåla* var redan existerande historier Benny och Björn hade som utgångspunkt för sitt skapande. Men med *Mamma Mia* berättade Benny att manusförfattaren Catherine Johnson använde sig av Abbalåtar som redan fanns och hittade på en story som knöt ihop dem. Denna metod, jukebox-musikal, var Benny skeptisk till, men tyckte Johnson hade lyckats bra. Johnsons arbetssätt kunde påminna om vårt arbetssätt där låtarna stod i fokus och storyn kom efteråt.

När vi frågade om hur det kan gå till när han skriver musik, fick vi svaret att han inte kunde beskriva vad inspiration är men att när han tycker att han gjort något bra nästan upplever det som en fysisk känsla. Att han känner ett behov av att jobba vidare och att då är inspirationen igång. Han beskriver också att den kan försvinna lika fort. Vi kunde hålla med om den upplevelsen att det är svårt att beskriva den känslan. Han säger också att skapandet tar tid och att man inte får ge upp, för plötsligt dyker det upp något som man går igång på. Det var skönt att höra det där med att avsätta tid för jag kunde själv uppleva att när jag just avsatte tid för skapandet så fick jag också fram resultat men att vägen dit kunde vara brokig.

Vidare hade Benny och Björn ett spännande arbetssätt de två emellan. Benny gör nämligen musiken först med utgångspunkt ifrån situationerna och sen skriver Björn text utifrån musiken och situationen. Detta skilde sig alltså ifrån sättet Ankarblom skapar på. Vilket gjorde att vi fick ännu mer insikt i att det inte finns några speciella regler för skapande i den musikaldramatiska världen.

Benny går alltså på känslan hur han tror olika situationer kan låta, att han utifrån hur han tror det låter när ladan i *Kristina från Duvemåla* brinner ner, skriver han musik utifrån det. Han försöker koppla bort hjärnan i skapande och låter fingrarna gå över tangenterna men att han hela tiden utgår ifrån det han ska beskriva vilket ger honom tydliga ramar och göder skapandet. Han börjar alltid skapandet i melodin, vilket var intressant då han alltså lämnar över en färdig melodi till Björn som han i sin tur sätter text till. Han nämner också att han inte bryr sig om någon speciell form på låten, att det inte behöver finnas någon vers eller refräng.

När det kom till frågan om deadlines och läxor, var det inte något som han trodde på eller använde sig av just nu. Han använde det när de släppte musik med ABBA men han beskriver också att det var på bekostnad av kreativitet och lust. Det var spännande för oss att höra från tre olika aktörer i samma bransch att de har helt olika syn på frågan angående deadlines. Skillnaden mellan dem tre är också att Ankarblom och Berg oftare jobbar i tidspressade projekt, medan Andersson jobbar med egna projekt där han styr tiden själv. Jag förstår dock funktionen med deadlines och vi använde oss mycket av det men jag kan också förstå vikten i att låta ett arbete vila och processa en låt innan man jobbar vidare med den.

Framåt slutet av intervjun fick vi till oss att det finns stort värde i att träffas fysiskt och inte bara på distans. Det var ett spännande råd att få, då vi inte hade chansen under hösten att jobba i samma rum. Men det kändes som att det gav oss mer motivation till att ändå få vårt projekt till att fungera. Framför allt när vi märkt att det faktiskt fungerade bra för oss att arbeta på distans (B. Andersson, personlig kommunikation, 8 november, 2022).

Tankar efter intervjun

Det var givande att få prata med Benny Andersson och höra hur olika processer kan se ut. Men också vilka möjligheter man har för att ge sig tid till skapandet. Han har möjlighet att sitta och få fram en timmes material på 50 timmar vilket alla inte har på grund av andra jobb och ekonomi. Det var härligt när han pratade om att inte arbeta mot en deadline och hur det inte alls fungerade för honom. Vi tre har känt att deadlines har varit väldigt givande för oss och att det har fungerat bra för att göra motivationen. Att det verkligen gäller att hitta sitt sätt att arbeta på och vad som fungerar för en själv.

Vi pratade också om att vi inte har setts en enda gång under hela projektet och berömde oss för att vi alla tre har varit proffsiga hela processen. Vi upplevde att allting hittills gått bra trots att vi bara mötts digitalt men att vi också kunde känna att

vissa saker hade såklart varit mer effektivt och roligare att mötas och diskutera. Framför allt där vi var nu i processen där vi tillsammans ville diskutera oss fram till en gemensam berättelse.

2.2.3 Situationer, plats och spelstil tar form

Till nästa möte hade vi ingen läxa utan vi bestämde att vi skulle gå igenom alla idéer tillsammans. För att det inte skulle bli för långa eller för olika diskussioner kring de olika förslagen valde vi att diskutera utifrån om vi tyckte att en idé var en spelstil, krydda eller spelidé. Det kunde till exempel fungera så att Miranda kom med ett förslag om att vi skulle kunna vara apor genom berättelsen och när vi diskuterade kring det kom vi fram till att det vore en rolig spelstil att använda oss av i någon av låtarna. Sen kom Martin med ett förslag där jorden skulle gå under och då diskuterade vi kring det och kom fram till att det skulle kunna finnas okommenterade handlingar i vår berättelse för att jobba med någon abstrakt. Så som att kolla på klockan och säga hur varmt det var, eller att vi under föreställningen bunkrade mat hela tiden utan att förklara varför. Detta satte vi då titeln spelidé på eftersom det skulle kunna användas genom hela föreställningen. Sen kom jag med ett förslag om karaktärer som stod utanför samhället och genom tillbakablickar i berättelsen kunde man se hur de hamnade där. Detta var inte temat vi gick igång mest på men sa att det är en bra krydda att använda oss av tillbakablickar i vår berättelse.

Efter att vi gått igenom vart vi placerade de olika idéerna kände vi alla tre att det var en idé som vi alla tre hade gått igång på men vi sa att vi skulle fortsätta spånande under nästa möte. Vi avslutade mötet med att diskutera vad vi gick igång på i en berättelse.

Vi ville alla ha:

- Ett förhöjt landskap. Kommer göra det lättare för oss att berätta berättelsen.
- Tydliga scener som klistras ihop av en abstrakt helhet.
- Tydlig första scen "nånting har hänt som publiken inte vet om".
- Etablerade relationer.
- Inte skriva publiken på näsan!
- Jobba med bilder, att skapa tydliga bilder för publiken.
- Tillåta abstrakta rörelser och fysiska kroppar

Efter många och långa kreativa diskussioner fram och tillbaka kring teman, karaktärer, berättarstilar, och handlingar hade det blivit dags att välja vilken idé vi ville fortsätta på. När vi hade gått igenom alla olika idéer och delat in dem i kategorier fanns det en idé som vi alla tre gick igång mer på än de andra. Det var en idé som Miranda kom med som handlade om ett gäng som bodde i ett kollektiv. När Miranda skulle presentera den idén för Martin och mig ursäktade hon sig lite och sa "nej men

denna idé var bara en extragrej, vi kan strunta i att gå igenom den”. Vilket ledde till att både Martin och jag tjtade lite på henne för att hon skulle berätta den. Eftersom det inte var en färdig idé men att grundplatsen, själva kollektivet var tydligt och spelbart, kunde vi alla tre vara med och forma den som vi ville utefter våra låtar. Så då hade vi lyckats hitta vår grund i berättelse.

För att komma vidare bestämde vi att vi skulle skriva klart alla låtar och att man då skulle fortsätta på de låtarna man inte skrivit på ännu. Eftersom vissa låtar nästan var färdiga kunde man också fokusera på att sätta dem i en scenisk situation utifrån vår spelidé. Det kunde till exempel vara vilken funktion låten har i berättelsen, vad som hänt innan eller efter låten sjungs och vart den passar in. Sen kunde man efter det skriva om vissa texter för att det skulle passa så bra som möjligt.

2.3 Fas 3: Skapandet utifrån ett bestämt tema

I fas tre började vi skapa och forma låtarna utifrån ett bestämt tema och sätta ihop dem till en berättelse.

2.3.1 Mot ett färdigt manus

En av låtarna som jag inte arbetat med heter *“Ett annat slut”*. Den var näst intill färdig när jag skulle fortsätta med den. Så jag satte den i en situation att den kunde fungera tidigt i föreställningen och att den kunde fungera som en tillbakablick för en av våra karaktärer. Sen tänkte jag på att det hade varit fint eftersom den heter just *“ett annat slut”* att den kunde komma tillbaka i slutet fast då inte som en tillbakablick. Då ändrade jag några textrader så fungerade som en avskedslåt för de tre karaktärerna när de tar farväl av varandra i slutet av föreställningen.

Vi diskuterade alla tillsammans på nästa möte vart låtarna vi arbetat med under veckan skulle kunna passa in och vad som skulle kunna hänt innan. Det märktes att vi hade ett tydligare mål nu i vårt arbete för det gick snabbare att diskutera tillsammans kring vad som skulle kunna fungera i berättelsen. Vi fortsatte arbeta med våra låtar för att i slutet av veckan sätta alla låtar i en ordning för att försöka hitta och skapa en röd tråd genom våra låtar.

Börja koppla ihop linjer mellan låtarna.

Nån som rör mig

En av karaktärerna är trött på tillvaron som de har hamnat in. saknar sitt ex, även om det var ett destruktivt så var det ändå något att känna. Hen ångrar sitt beslut att göra slut men vet också att hens ex inte kommer ta tillbaka hen.

Man är inte accepterad i det här samhället om man inte är tillsammans med någon. personen kan ha döljt något under sanningsstunden.

Personen börjar vid pianot, sen sker en drömvärld där de två andra spelar paret där man ser att de bråkar. Smärtan och kampen var något som ändå kändes vilket gav en mening till livet. Drömbråket eskalerar till en kram som leder till en dans. Sen skiljs drömparet vilket visar på deras break up.

Säg nej, säg nej till mig

Personen som sjunger nån som rör mig, leder in till säg nej men där de andra två snabbt hänger på.

antingen ser de på dokumentären eller så hör bara publiken och vi följer orden. två personer tror att de vill men någon säger att det är en dålig ide.

Sexet byggs långsamt upp, med blickar, beröring. personen som sjunger första verserna långsamt, kan ta versen ut eller ta den inåt istället för som dialog.

börja med every part is an potential sexpartner?

avslutas med att alla har sex.

Kan eventuellt kopplas ihop med hur kan ni tro, att de har gjort saker bakom ryggen.

Finns mer info i Säg nej mappen.

Bakfull

taggade på att bo ihop, men också en sorg/tyngd av att de har gått isär med sina partners. Rörelsesekvens där de dricker väldigt mycket. som landar i en morgon där de vaknar upp och är bakfulla/trötta.

Bild på förslag på tre låtar som kan komma efter varandra.

Vi hade gett oss deadline att den 21 december skulle manuset vara klart. Det innefattade att vi skulle ha delat upp materialet samt att musiken och texterna ska vara klara. Detta för att vi alla tre kände att vi ville njuta av julledigt för att sen komma tillbaka ännu mer taggade på att spela ihop oss inför publikmötet. För att ta oss vidare i vårt arbete gjorde vi en tidsplan för att få koll på vad som behövdes göra ifrån där vi var nu, alltså 4 december, fram till 21 december men också fram till redovisning den 27 januari och inlämning av det skriftliga arbetet som skulle ske i början av februari.

Vi sa att till mötet om två dagar skulle vi ha lyssnat igenom allt material i den ordningen vi gjort, samt tänka ut tre olika karaktärer som skulle kunna fungera och passa in i berättelsen. Om man fick en idé om karaktärer så skulle vi skriva ner den

men annars sa vi att det är roligt att diskutera fram tillsammans. Vi diskuterade också att vi borde försöka få koll på vilken lokal vi möjligtvis skulle kunna ha vår redovisning i. Vi hade tidigare hört av oss till skolan om detta men på grund av att skolan ska byta lokaler kunde de inte ge oss ett svar. Vi kom fram till att vi skulle ha is i magen och att lokal kommer lösa sig på ett eller annat sätt när det närmar sig. Likaså vad gäller rekvisita visste vi inte vad vi kommer ha tillgång till men vi gjorde en lista på det vi kunde komma på utifrån att vi hade kollektivet som vårt spelrum. Vi pratade också om vad vi behövde för instrument till de olika låtarna.

Rekvisita och scenografi

- Soffa
 - Någon att dricka ur
 - Matta
 - Tre ljuskällor som är deras sovrum
 - Skapa ljus själva på scenen.
 - Bygglampa?
 - Klockor (temp)
 - Skräp
 - Eventuell bunkringsvaror
 - Fjärrkontroll
 - Soffbord
-
- Piano
 - Gitarr
 - Bas
 - Basförstärkare
 - Gitarr och bas ställ

2.3.2 Skapande av karaktärer

Vi diskuterade tillsammans vad det skulle kunna finnas för karaktärer i vår berättelse och utgick ifrån att vi hade skapat tre stycken låtar som var tillbakablickar. De fick bli grunden för de tre karaktärerna. Att varje karaktär skulle ha sin egen tillbakablick och utifrån vad den låten handlade om fick den karaktären de karaktärsdragen. Sen skedde det en uppdelning på de låtarna utifrån vad någon var sugen på att sjunga men också utifrån om det var någon som eventuellt behövde kompa på någon låt. Även om vi alla tre spelar flera instrument är det ändå vissa instrument vi kände oss tryggare i så om en låt krävde lite svårare pianokomp blev det därför Martin som fick kompa den låten.

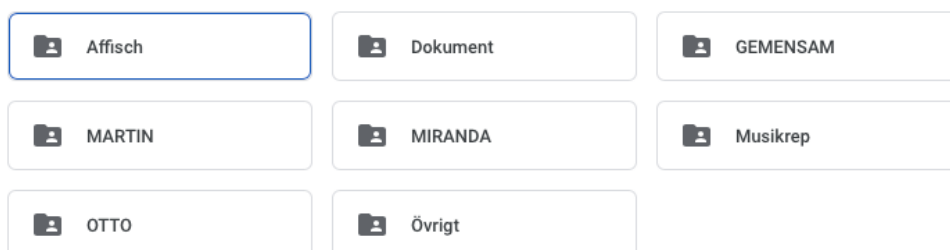
Utifrån de karaktärsdragen vi gett de olika personerna och vilken tillbakablickslåt de sjöng kunde vi fortsätta dela upp resten av materialet. Detta var en process som tog lång tid och vi satt flertalet gånger och pusslade ihop en uppdelning. samtidigt som vi delade upp materialet upptäckte vi också att det var vissa texter som inte kom att passa för vissa karaktärer och då ändrade vi vissa av dem direkt och vissa skrev vi upp att vi skulle kolla vidare på senare. Textändringar skedde sedan parallellt under de sista veckorna som vi arbetade med materialet. Uppdelningen gick annars smidigt och bra förutom att det tog lång tid. I efterhand var det dock helt rätt att göra en så noggrann uppdelning för att under julen veta om ens uppgift och ha manuset helt klart. Det var också under uppdelningsarbetet som de tre karaktärerna Figg, Tegg och Lugg skapades och hur deras relation var gentemot varandra.

Nu hade alla arbetat med alla låtar men för att göra dem helt klara delade vi upp dem igen. Vi fick fyra låtar var att jobba med på egen hand och då var uppgiften att kontrollera texter en sista gång, skriva in ackord till låtarna och skapa en ljudfil med form och stuk på låten. Vi skulle även tänka på vilka instrument som vi tyckte kunde passa och göra sig bra i de olika låtarna.

Eftersom vi inte skrivit låtar till specifika händelser eller till olika delar i en berättelse utan skapat fritt märkte vi att vi inte var helt tillfreds med hur slutet på vår berättelse blev. Vi diskuterade fram och tillbaka, ändra ordning på låtar, skrev om texter och ändrade vem som sjöng vad. Så till slut efter att ha bytt stil på vår sista låt kände vi oss nöjda med vår berättelse. Då hade det även skrivits till en öppningsscen. Det var Miranda som fick en idé utefter de tre karaktärerna vi skapat och skrev tre små scener, en till varje karaktär.

Våra uppgifter med de fyra låtarna vi blivit tilldelade var att skriva ner ackord till varje låt, gå igenom texterna och göra ändringar där man upplevde att saker inte riktigt passade. Vi skulle även spela in en ljudfil till de fyra låtarna för att ha en form att utgå ifrån, samt att vi strukturerade upp våra mappar.

Bilder på strukturen i vår Drivemapp.

- 1. Så tur att jag älskar d...
- 2. Ett annat slut
- 3. Bakfull
- 4. Nån som rör mig
- 5. Säg nej
- 6. Släpper mig fri
- 7. Somna in
- 8. Om du bara visste
- 9. Lurad
- 10. En ny resa
- 11. Hur kan du tro
- 12. Vi tog oss friheten

Arbetsmaterial

Filer

Instrument-ide

Så tur att jag älskar dig ...

Vers 1 (Sjögrensen bara bakom för till)

- 1. GUD ÅR
- 2. GUD ÅR
- 3. GUD ÅR
- 4. GUD ÅR
- 5. GUD ÅR
- 6. GUD ÅR
- 7. GUD ÅR
- 8. GUD ÅR
- 9. GUD ÅR
- 10. GUD ÅR
- 11. GUD ÅR
- 12. GUD ÅR
- 13. GUD ÅR
- 14. GUD ÅR
- 15. GUD ÅR
- 16. GUD ÅR
- 17. GUD ÅR
- 18. GUD ÅR
- 19. GUD ÅR
- 20. GUD ÅR
- 21. GUD ÅR
- 22. GUD ÅR
- 23. GUD ÅR
- 24. GUD ÅR
- 25. GUD ÅR
- 26. GUD ÅR
- 27. GUD ÅR
- 28. GUD ÅR
- 29. GUD ÅR
- 30. GUD ÅR
- 31. GUD ÅR
- 32. GUD ÅR
- 33. GUD ÅR
- 34. GUD ÅR
- 35. GUD ÅR
- 36. GUD ÅR
- 37. GUD ÅR
- 38. GUD ÅR
- 39. GUD ÅR
- 40. GUD ÅR
- 41. GUD ÅR
- 42. GUD ÅR
- 43. GUD ÅR
- 44. GUD ÅR
- 45. GUD ÅR
- 46. GUD ÅR
- 47. GUD ÅR
- 48. GUD ÅR
- 49. GUD ÅR
- 50. GUD ÅR
- 51. GUD ÅR
- 52. GUD ÅR
- 53. GUD ÅR
- 54. GUD ÅR
- 55. GUD ÅR
- 56. GUD ÅR
- 57. GUD ÅR
- 58. GUD ÅR
- 59. GUD ÅR
- 60. GUD ÅR
- 61. GUD ÅR
- 62. GUD ÅR
- 63. GUD ÅR
- 64. GUD ÅR
- 65. GUD ÅR
- 66. GUD ÅR
- 67. GUD ÅR
- 68. GUD ÅR
- 69. GUD ÅR
- 70. GUD ÅR
- 71. GUD ÅR
- 72. GUD ÅR
- 73. GUD ÅR
- 74. GUD ÅR
- 75. GUD ÅR
- 76. GUD ÅR
- 77. GUD ÅR
- 78. GUD ÅR
- 79. GUD ÅR
- 80. GUD ÅR
- 81. GUD ÅR
- 82. GUD ÅR
- 83. GUD ÅR
- 84. GUD ÅR
- 85. GUD ÅR
- 86. GUD ÅR
- 87. GUD ÅR
- 88. GUD ÅR
- 89. GUD ÅR
- 90. GUD ÅR
- 91. GUD ÅR
- 92. GUD ÅR
- 93. GUD ÅR
- 94. GUD ÅR
- 95. GUD ÅR
- 96. GUD ÅR
- 97. GUD ÅR
- 98. GUD ÅR
- 99. GUD ÅR
- 100. GUD ÅR

Text & ackord

Möten

Filer

BRANDS

1. Så tur att jag älskar dig...

Allas individuella proce...

Intervjuer.docx

LISTA 27 januari

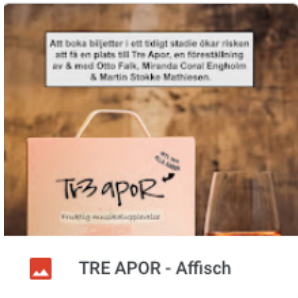
MANIFEST.docx

MANUS.docx

Martins Körschema

Andra utkast Första utkast Inspo

Filer

Att boka biljetter i ett såligt ställe ökar risken att få en plats till Tre Apor, en föreställning av & med Otto Falk, Miranda Corral Engholm & Martin Ståcke Mathiesen.

TRE APOR
Fruktig musikupplevelse

TRE APOR - Affisch

2.3.3 Övergångar

Nästa steg som vi hade prata om var att göra ett utkast på hur övergångarna mellan låtarna kunde se ut. När vi började diskuterade det märkte vi dock att det var svårt att ta beslut kring hur övergångarna kunde se ut när vi inte bestämt vem som spelar vilket instrument i de olika låtarna. Därför blev det att vi pratade om vilka instrument vi tre kunde spela och vilka vi ville använda oss av. De instrumenten vi skrev upp att vi ville använda var piano, elbas, shaker, cajon, melodika, ukulele och två gitarrer. Vi gjorde därefter en lista på vem som spelade vilket instrument i vilken låt och vi försökte dela upp de så gott vi kunde så inte en och samma person hamnade vid ett instrument hela tiden. Det kände väldigt skönt att få gjort uppdelningen för att då också få en bild över vad ens uppgift var för att kunna börja öva inför repastart.

Bilder på uppdelningen av vem som spelar vilket instrument i de olika låtarna.

ROLLER

Figg - Otto

Tegg - Miranda

Lugg - Martin

LÅTAR

- Så'n tur att jag älskar dig då
 - Bas/piano rytmen under ap-scen
 - Bygga rummen runt instrument
 - *martin PIANO, miranda CAJON m. fotpedal och SHAKER, otto BAS*
- Ett annat slut
 - *Martin piano, Otto bas*
- Så'n tur att jag älskar dig då - repris
 - *martin PIANO, miranda CAJON m. fotpedal och SHAKER, otto BAS*
- Bakfull 1
 - *Miranda Gitarr huvudinstrument, Otto Ukulele, Martin kazoo, melodica, shake*
- Nån som rör mig
 - Otto och Miranda spelar ut paret
 - *Martin Piano INTRO, Otto Gitarr, Miranda Shaker*
- Bakfull - del 2
 - *Miranda Gitarr huvudinstrument, Otto Ukulele, Martin kazoo, melodica, shake*
- Säg nej 1
 - Martin och Miranda i soffan i situation
 - *Otto Bas*
- Släpper mig fri
 - Martin evt. spela fram situation
 - *Miranda Piano*

- Säg nej - del 2
 - *Otto bas, sen A Capella*
-

- Somna in
 - *Miranda Mindre Gitarr, Otto Gitarr, Martin Ukulele*
 - Om du bara visste
 - *Miranda Gitarr*
 - Lurad
 - *Martin Piano, evt. Cajon eller rytm, evt. gitarrer i slutet?*
 - En ny resa
 - *Otto Piano, Miranda flytande - scenisk eller instrument*
 - Hur kan du tro
 - *Två gitarrer Miranda och Otto, evt. bas, Martin beatbox under rappen*
 - *Klassisk fuge slut 3 stämt*
 - Vi tog oss friheten
 - *Martin Piano, Otto bas, Miranda Cajon*
 - Ett annat slut 2 - final
 - *Martin Piano*
-

Efter uppdelningen av instrument blev övergångarna betydligt enklare att forma eftersom vi nu visste vart varje person kom ifrån och vart man skulle hamna inför nästa låt. Det blev också tydligt att det inte riktigt fanns möjlighet till att bara sjunga och spela teater i någon scen eftersom vi behövde kompa oss själva.

Under denna period fick vi även gjort en del andra saker också, så som att vi diskuterade affisch inför vår föreställning. Vi har en scen där ljud ifrån en dokumentär om apor spelas upp och utifrån den scenen har vi pratat om de tre aporna där en håller för öronen, en för munnen och en för ögonen. Då fick vi idén om vinmärket "tre apor" och valde att använda oss av den som vår affisch.

Efter att vi gjort övergångarna och bestämt vem som skulle spela och sjunga på de olika låtarna hade vi ett färdigt manus. (Se bilaga "Manus") Det kändes väldigt skönt att ha allting färdigt innan jul för att efter jul ha tid till att spela ihop oss, skapa stämmor och fixa med rekvisita samt lokal. Sista dagen innan jul hade vi ett möte med vår handledare Victoria som då rådde oss att inte inkludera reprocessen eller föreställningen i vår uppsats på grund av att tiden inte kommer finnas till att skriva om den. Så därför valde vi att begränsa forskandet fram tills nu vilket kändes klokt. Vårt fokus var heller inte att skapa en föreställning utan att skapa material till en föreställning och skriva om hur den processen såg ut för oss.

3. Några upptäckter och slutsatser utifrån min frågeställning

Vad kan jag, i skapandet av ett sceniskt verk ifrån grunden lära mig om konstnärliga samarbeten samt min egna roll som kreatör i ett arbete med två andra musikalartister?

3.1 Vad lärde jag mig?

Eftersom jag endast skrivit en låt med text och musik innan detta arbete var jag i starten nyfiken på hur det går till att skapa en låt. Sen under arbetets gång blev det mer och mer ett utforskande kring att skapa en föreställning vilket var väldigt kreativt och härligt och där min nyfikenhet kring skapandet av låtar också fick besvaras. Det är något speciellt att sen också visa upp något man själv har skapat, det är en mycket större tillfredsställelse än att vara med i en föreställning.

Något som jag upplevt under arbetet är att skillnaden mellan att skriva musik eller skapa en föreställning inte är speciellt stor utan det som jag upplevde behövdes för att skapa material var tid och det är samma sak för att skapa en föreställning. Jag hade innan detta projekt naivt tänkt att det bara sker när någon skapar en föreställning eller musik. Eller vilket fall att antingen har man förmågan att skapa eller så har man den inte. Men det är som vilket annat arbete som helst, vill man få resultat behöver man lägga ner tid, kraft och energi på det. Jag tror alla kan skapa musik eller texter så länge man sätter sig och tar sig tid till det. Sen ska man aldrig heller döma ut en idé på en gång utan ge den lite tid och se vad det blir. På det sättet var det flera gånger för mig under skapandeprocessen. Jag gick på ett spår ett tag och tog mig framåt men sen hittade man ett annat sidospår och gick den vägen ett tag. Till slut hade man kommit någonstans och inte genom att den bästa idén bara kom utan genom att jag arbetat mig sakta framåt och format min idé. Om jag inte hade gått på de "felaktiga" stigarna ett tag hade jag inte kommit från till den sista stigen. Men att tänka att man bara ska sätta sig och att den där slutgiltiga idén bara ska komma till en, det går inte, vilket fall inte för mig. Att skapa låtar eller sceniska verk är verkligen ett arbete som sker succesivt.

Jag tar med mig mycket av det vi fick ut av intervjuerna, att det inte finns rätt eller fel sätt att skapa på utan det gäller att hitta ett sätt som fungerar för sig själv eller för gruppen. Att lite på processen och att våga ta det lugnt i vart man är just där och då. Att inte stressa över till exempel vilken lokal man ska vara i eller hur man ska dela upp materialet utan om man befinner sig i skaparprocessen gäller det att vara i den. För att sen ta nästa sak när det närmar sig. Annars tror jag att vilket fall jag hade blivit stressad och då inte kunna fokusera på rätt sak. Vilket hade lett till att jag tappat lusten för projektet och skapandet.

En annan viktig del som jag kommit fram till är att inte döma eller säga nej till ens egna idéer. Utan att tillåta sig att göra dåligt material eller skriva texter som inte riktigt håller ihop. För sakta men säkert blir resultatet bättre. Bara för att man kan sjunga eller spela en låt är inte det samma sak som att skapa eget material. På samma sätt som en konstnärskritiker nödvändigtvis inte behöver vara duktig på att måla. Så att tillåta sig att ta saker sakta men säkert och att se det som en längre process än att man ska lyckas skriva den bästa musiken eller bästa texten när det är första gången man skriver en låt.

3.1.1 Vad lärde jag mig om konstnärligt samarbete?

Vikten av reflektion och diskussion. Det är något som jag tycker att vi gjort bra i detta arbete. Vi har suttit i diskussioner och pratat om vad vi får för känsla, vad som skulle kunna ändras eller läggas till. Vilket jag tror gjorde att vi nådde ett bättre resultat än om vi hade skapat låtar för oss själva. Jag upplevde att om jag saknade kreativitet fanns det alltid något att hämta hos Martin eller Miranda.

En annan upptäckte med att arbeta i grupp var att vi till starten hade en respekt emot varandra att ingen ville göra för mycket eller ta över för mycket av verket. Vilket ledde till att vi alla tre blev lite passiva i idéer kring vart det skulle kunna ta vägen. Det var fint att vi hade den respekten i starten men också skönt att vi sen kom överens om att vi behövde börja ta tydligare beslut och om någon av oss fick en tydlig idé så skulle den presenteras för att komma vidare i processen. Så att starta långsamt för att sen avancera och effektivisera är något jag tar med mig till kommande projekt.

Jag har fått känna på att arbeta i en liten grupp på bara tre personer och hur enkelt det kan vara att arbeta tillsammans. Jag kommer ta med mig att det är smidigt att vara just tre personer eftersom det då lätt bli en majoritet i diskussioner och om man då bestämt att om det är två personer som tycker något så går man på det spåret. Det har gjort hela processen effektiv. Jag skulle mer än gärna arbeta med Martin och Miranda igen och när vi tänker tillbaka på att vi har gjort majoriteten av arbetet på distans samtidigt som vi har haft våra praktiker känns det som att vi absolut kan få till något liknande igen.

3.1.2 Vad tar jag med mig till framtida projekt?

Jag känner att tack vare detta arbete fått upp en större skaparlust till egna projekt och det är något jag gärna skulle vilja syssla med i mitt framtida yrkesliv. Det behöver verkligen inte ske på heltid men att ha det som en sidosyssla.

Om jag skulle hamna i en situation där man ska skapa något ifrån grunden igen hade jag gärna utgått ifrån en berättelse, händelse eller ha ett tydligare mål. Eftersom vi denna gång inte gjorde på det sättet och vi ändå lyckades få ihop en sammanhängande berättelse hade det varit spännande att se hur resultatet blir med ett ännu tydligare mål ifrån starten.

Jag hade också velat skapa emot en viss åldersgrupp eller tänka på vilka sorts människor föreställningen ska rikta sig till för att kunna sälja den lättare till exempel till skolor, företag eller teatrar. Utifrån det också tänka in vad vi behöver för att kunna sätta upp den med rekvisita, ljud och ljus för att kunna räkna in om vi behöver sköta allting själva eller om vi behöver ta in tekniker utifrån.

Jag tar också med mig vikten av att sätta arbetet och föreställningen i fokus. Även om man skrivit en text eller en låt som är bra kan det vara så att den inte passar in i föreställningen och att då kunna separera sina personliga känslor för låten och istället se till vad som är bäst för verket i ett större perspektiv. Att sätta föreställningen i det främsta rummet.

3.1.3 Vad lärde jag mig om min roll och funktion i detta sammanhang?

Jag upplever att jag har blivit mycket tryggare i både att skapa musik och texter men känner inte att det är något jag har mer eller mindre fallenhet för utan jag är nog en alltiallo skapare. Eller så upplevde jag mig i detta projekt. Martin utgår mycket ifrån musik och Miranda mycket ifrån texten och jag letar fortfarande efter min ingång i det men har ingen brådska utan känner att jag börjar i det ledet min lust är som störst just där och då. Sen i själva skapandet av karaktärer, situationer och rummet på scen upplever jag att jag bidrar till att föra arbetet framåt genom att vilja förstå varför vi gör på det sättet och om det går att göra det på andra sätt. Jag är glad i att arbeta och stöta och blöta både idéer men också arbeta fysiskt på golvet och testa sig fram.

3.1.4 Vad fungerade för mig?

För mig fungerade det att skapa idéer i ett avslappnat tillstånd där jag inte har allt för mycket andra saker som också behöver göras. Då kommer lustfyllda och kreativa förslag enklare till mig. Sen upplevde jag att deadlines var tacksamt för mig för att faktiskt ta mig tiden till att sätta mig och skapa. Jag behöver fortsätta jobba på att inte döma under tiden jag skapar utan våga flödesskapa för att sen efteråt utvärdera materialet. Men framför allt behöver jag avsätta tid för skapandet.

3.2 Diskussion

3.2.1 Reflektion över metod och tillvägagångssätt.

Eftersom det var vårt examensarbete och första gången för oss alla att skriva sceniska låtar var det för oss ett vinnande koncept att inte ha ett tydligt mål ifrån starten. Samt att det inte fanns något krav eller förväntningar på att det skulle bli bra på något sätt. Det gjorde att vår kreativitet och skaparlust fick större plats och att målet inte var föreställningen utan processen dit. Vi hade inga krav på varandra eller ens egna skapande utan det fick bli som det blev. Om det bara hade blivit två låtar hade det varit lika bra. Det kravlösa gjorde arbetet mer lustfyllt. Sen tror jag att om man i framtiden ska tjäna pengar och vill ha någon slags garanti på att det ska bli en hel berättelse att det kan vara bra att skapa ut efter en berättelse eller ha ett tydligare mål ifrån starten.

Sen sättet med kommunikationsmedel vi använt oss av har fungerat väldigt bra. Det är smidigt med Google-drive och att ha en Messenger-grupp för direkt kommunikation. Jag kunde uppleva det lite svårt ibland att spela ljudfiler på min telefon och kunde sakna en funktion att spela in flera ljudfiler över varandra. Nu har jag hittat en app som heter BandLab som fyller den funktionen och den kommer jag absolut fortsätta att använda mig av.

Att större delen av arbetet skett på distans har också gått förvånansvärt bra och när vi väl träffades för att spela ihop oss hade vi en otrolig lust, glädje och driv och vi upplevde att allting gick väldigt smidigt. När vi arbetade på distans kunde vissa diskussioner ta längre tid än nödvändigt på grund av att vi gjorde det över länk och på det sättet hade det varit skönt att vid vissa tillfällen kunnat träffas och arbetet

tillsammans. Till exempel när vi gick igenom alla situationer vi skapat för att sen välja ett tema. Men som sagt gjorde det också att vi fick mycket energi när vi väl sågs och vi hamnade aldrig i någon osämja eller tröttnade på varandra vilket kanske berodde på att vi inte träffats på väldigt länge.

3.2.2 Reflektion utifrån hur skrivprocessen påverkade repetitionsperiod och föreställningen

Ett resultat är själva föreställningen (*Se bilaga "Föreställningen"*) som kom till tack vare skrivprocessen. Förutom det var repetitionsprocessen väldigt smidig och enkelt utifrån att vi hade gjort en tydlig struktur för vad som behövde ske under repetitionerna.

En sak vi upptäckte var att vid ett flertal tillfällen sjöng vi olika rytmiseringar eller melodier på olika ställen i låtarna. Detta eftersom vi alla tre hade arbetat med alla låtar och i vissa fall gjort små olikheter eller egna rytmiseringar. Utifrån att vi själva hade skrivit alla texter tänkte jag att det skulle bli enkelt att instudera textmaterialet men det var liknande där som i rytmiseringar. Att om jag hade skrivit en text först fanns den i mitt huvud och sen hade Miranda eller Martin tagit den vidare och ändrat texten. Så det var mer textinstudering än jag trodde. Men som helhet var repetitionsperioden väldigt smidig på grund av vårt gedigna förarbete.

3.2.3 Framtida perspektiv

Det hade varit intressant att läsa om andra som testat att skapa en föreställning och om de har möjlighet att inte göra det på distans för att se hur det upplevs. Sen hade det också varit intressant att läsa om ett arbete där man från starten vet vad man skriver för eller att man utgår ifrån en färdig berättelse och sen skriver den till en musikal. För att se om man kommer mycket längre eller om det är svårare för att det är för tydliga ramar.

Stort tack till Miranda Coral Engholm och Martin Stokke Mathiesen för ett fantastiskt fint samarbete.

Bild från föreställningen på Valand 27 januari 2023

4. Referenser

Andersson, B. 2022. *Att skapa musik/text* (Anteckningar från intervju) (8 november 2022). Bandad för privatbruk.

Ankarblom, N-P. 2022. *Att skapa musik/text* (Anteckningar från intervju) (11 oktober 2022).

Berg, S. 2022. *Att skapa musik/text* (Anteckningar från intervju) (12 oktober 2022).

Lindell, D. (2020). *Att skriva musikdramatik, med processen i fokus* (Kandidatuppsats, Göteborgs universitet). Gothenburg University Publications Electronic Archive. <https://gupea.ub.gu.se/handle/2077/63641>)